

Teachers at KSMA have developed tests for discipline Maritime English on the Moodle platform for both ongoing and final remote assessments. For Maritime English, test questions include various formats: single or multiple-choice, true/false, matching, and drag-and-drop for markers and text fragments. All questions are stored in a central database (test bank) and can be reused in the same or different courses. These tests enhance monitoring of student work, stimulate cognitive engagement, and provide assessment with an objective measure of students' knowledge levels.

Conclusion. In summary, the integration of digital tools like the Zoom web service, Moodle, Canva, Kahoot!, Miro, LearningApps, and various Google applications is proving indispensable in higher education. These platforms don't just facilitate the creation of original educational content; they also ensure a seamless approach to learning activities within institutions. Crucially, they play a vital role in developing students' communicative competencies, boosting their engagement in blended learning environments, and offering new avenues to guarantee the quality of educational services. As education continues to evolve, these digital instruments are not merely aids but fundamental components driving a more dynamic, interactive, and effective learning experience.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Гевко І. В. Професійна підготовка засобами цифрових технологій студентів закладів вищої освіти. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2020. №76. С. 37-41.
2. Гуралюк А. Г. Цифровізація як умова розвитку системи освіти. *Вісник національного університету «Чернігівський колегіум» ім. Т. Г. Шевченка*. Серія : Педагогічні науки. 2021. № 13 (169). С. 3-8.
3. Добровольська В. А., Сокальська О. В. Цифрові інструменти формування загальних компетентностей у викладанні соціально-гуманітарних дисциплін у закладах фахової передвищої та вищої освіти. Актуальні проблеми викладання освітніх компонентів соціально-гуманітарного спрямування у вищій школі: збірник матеріалів І Міжнародної науково-практичної конференції 15-16 червня 2023 р. Херсон: Херсонська державна морська академія. 2023. С. 113-120.
4. Розвиток інформаційно-комунікаційної компетентності вчителів в умовах хмароорієнтованого навчального середовища: методичний посібник. О. О. Гриценчук та ін. Київ. 2019. 128 с.
5. Циганенко О. А. Цифрові інструменти формування комунікативних компетенцій у вищих навчальних закладах. *Педагогічна Академія: наукові записки*. (10). 2024.

REFERENCES

1. Hevko, I.V. (2020). Profesiynna pidhotovka zasobamy tsyfrovyyh tehnologiy studentiv zakladiv vyshchoyi osvity. [Professional training using digital technologies for students of higher education institutions]. *Naukovyy chasopys NPU imeni M.P.Drahomanova*. Seria5. Pedagogichni nauky: realiyyi ta perspektyvy. №76. S. 37-41. [in Ukrainian]
2. Huraluyk, A.G. (2021). Tsyfrovizatsiya yak umova rozvytku systemy osvity. [Digitalization as a condition for the development of the education system]. *Visnyk national'noho universytetu "Chernihiv's'kyi kolehium" im.T.G.Shevchenka: seriya Pedagogichni nauky:№ 13 (169)*. S. 3-8. [in Ukrainian]
3. Dobrovol'ska, V.A., Sokal'ska, O.V. (2023). Tsyfrovi instrumenty formuvannya zahal'nyh kompetentnostey u vykladanni sotsial'no-humanitarnykh dystsyplin u zakladah fahovoyiperedvyshchoyi osvity. [Digital tools for the formation of general competencies in teaching social and humanitarian disciplines in institutions of professional pre-higher and higher education]. *Aktual'ni problem vykladannyaosvitnih component sotsial'no-humanitarnoho spriamuvannya u vyshchiy shkoli: zbirnyk materialiv I Mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi 15-16 chervnya*. Kherson: Kherson's'ka derzhavna mors'ka akademiya. S. 113-120. [in Ukrainian]
4. Rozvytok informatsiyno-komunikatsiynoyi kompetentnosti vchyteliv v umovah hmaroorientovanoho navchal'noho seredovyscha: metodychy posibnyk [Development of information and communication competence of teachers in a cloud-based learning environment: a methodological manual]. / O.O. Grytsenchuk ta in. Kyiv. 128 s. [in Ukrainian]
5. Tsyhanenko, O.A. (2024). Tsyfrovi instrumenty formuvannya komunikatyvnyh kompetentsiy u vyshchyh navchal'nyh zakladah. [Digital tools for the formation of communicative competences in higher education institutions]. *Pedahohichna akademiya: naukovy zapysky* (10). [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ТИМОЩУК Юлія – старший викладач кафедри англійської мови з підготовки морських фахівців за скороченою програмою Херсонської державної морської академії.

Наукові інтереси: роль цифрових інструментів та їх вплив на розвиток комунікативних навичок у навчанні морської англійської мови.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

TYMOSHCHUK Yuliia – Senior Lecturer at the English Language Department for Maritime Officers (Abridged Programme), Kherson State Maritime Academy.

Scientific interests: the impact of digital tools to enhance communication skills for teaching maritime English.

Стаття надійшла до редакції 19.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.

УДК 378.147:37.018.4

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-425-432

БАБЕНКО Артем –

аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки

Центральноукраїнського державного університету

імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-2249-3756>

e-mail: artem.babenko127@gmail.com

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ

Стаття зосереджується на розробці теоретичних основ педагогічних умов, які сприяють підготовці майбутніх учителів до організації культурно-дозвілдової діяльності учнів із урахуванням актуальних викликів української освіти. Значущість теми обумовлена змінами в освітній сфері, зокрема реформою Нової української школи, що підкреслює важливість компетентнісного підходу, а також потребою готувати педагогів до ролі наставників, які через позаурочну роботу можуть розкривати творчі здібності учнів.

Основна мета роботи полягає в обґрунтуванні педагогічних умов для професійного становлення вчителів у сфері культурно-дозвілдової діяльності учнів та формулюванні практичних порад для їх запровадження в системі вищої педагогічної освіти.

Автор досліджує труднощі, пов'язані з недостатньою підготовкою педагогів до планування дозвіллевих заходів, впливом цифрового суспільства на молоде покоління, зокрема проблемою залежності від інтернету, а також браком ресурсів у школах через воєнний стан. Аналіз наукової літератури дозволив виокремити п'ять основних умов: активізація ролі учнів через демократичний стиль управління та проєктні методи; поєднання традиційних заходів (гуртки, фестивалі) із сучасними форматами (квести, майстер-класи) для розвитку ключових навичок XXI століття; формування інформаційного освітнього простору з використанням цифрових технологій; налагодження співпраці між школами, культурними осередками та батьками через соціальні ініціативи; підготовка педагогів до новаторської роботи шляхом стимулювання креативного мислення та створення банку творчих ідей. Усі ці умови супроводжуються практичними пропозиціями, такими як навчальні тренінги, семінари та ознайомлення з успішними практиками.

У статті акцентується увага на ролі культурно-дозвілдової діяльності, яка має рекреаційний, виховний і соціальний вплив, сприяючи розвитку цілісної особистості. У висновках підкреслюється значення запропонованих умов для вдосконалення підготовки педагогів, а подальші дослідження пропонують зосередити на адаптації до дистанційного формату навчання та використанні зарубіжного досвіду.

Ключові слова: культурно-дозвіллева діяльність, професійна підготовка, майбутній учитель, педагогічні умови, компетентнісний підхід, інформаційно-освітнє середовище.

BABENKO Artem –

postgraduate student specialty 011 Educational,
pedagogical sciences Central Ukrainian State University
named after Volodymyr Vynnychenko
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-2249-3756>
e-mail: artem.babenko127@gmail.com

PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS FOR STUDENTS' CULTURAL AND LEISURE ACTIVITIES

The article focuses on developing the theoretical foundations of pedagogical conditions that facilitate the preparation of future teachers for organizing cultural and leisure activities for students, taking into account the current challenges of Ukrainian education. The relevance of the topic stems from transformations in the educational sphere, particularly the New Ukrainian School reform, which emphasizes the importance of a competency-based approach, and the need to train teachers as mentors capable of unlocking students' creative potential through extracurricular activities.

The primary aim of the study is to substantiate the pedagogical conditions for the professional development of teachers in the field of students' cultural and leisure activities and to formulate practical recommendations for their implementation within the higher pedagogical education system.

The author examines challenges related to teachers' insufficient readiness to plan leisure activities, the impact of the digital society on the younger generation—particularly the issue of internet addiction—and the lack of school resources due to wartime conditions. An analysis of scholarly literature has identified five key conditions: enhancing students' agency through democratic leadership and project-based methods; integrating traditional activities (clubs, festivals) with modern formats (quests, workshops) to develop essential 21st-century skills; creating an informational educational environment using digital technologies; fostering collaboration between schools, cultural institutions, and parents through social initiatives; and preparing teachers for innovative work by encouraging creative thinking and building a repository of innovative ideas. These conditions are supported by practical suggestions, such as training sessions, workshops, and exposure to best practices.

The article highlights the role of cultural and leisure activities, which have recreational, educational, and socializing effects, contributing to the development of a well-rounded personality. The conclusions underscore the importance of the proposed conditions for improving teacher training, while future research directions suggest focusing on adapting to remote learning formats and incorporating international experiences.

Key words: cultural and leisure activities, professional training, future teacher, pedagogical conditions, competency-based approach, informational educational environment.

Постановка проблеми та актуальність дослідження. У сучасних умовах трансформації освітньої парадигми, яка зумовлена викликами військового стану в Україні, особливої ваги набуває питання формування гармонійно всебічно розвиненої особистості учня, здатної до

самореалізації в різних сферах життєдіяльності. Культурно-дозвіллева діяльність, як невід'ємна складова освітнього процесу, відіграє важливу роль у вихованні молоді. Формування культурної компетентності сприяє особистісному зростанні учнів, надаючи можливості для творчого

самовираження, розвитку комунікативних навичок та критичного мислення.

Актуальність дослідження педагогічних умов професійної підготовки майбутнього вчителя до організації культурно-дозвілєвої діяльності учнів зумовлена низкою факторів. По-перше, в Україні відбувається реформування системи освіти, що передбачає впровадження компетентнісного підходу (концепція НУШ) та зміну ролі вчителя з транслятора знань на фасилітатора, ментора, коуча, здатного не тільки навчати дітей, а й саморозвиватися. Надання якісної освіти вимагає від педагога володіння новими компетентностями, зокрема, здатністю організовувати позаурочну діяльність учнів, спрямовану на їхній всебічний розвиток. На жаль, реформа НУШ повною мірою залишається до цього часу нереалізована МОН України, насамперед, через брак фінансування, застарілу матеріально-технічну базу, бюрократичні перепони, відтік педагогічних кадрів через війну та недостатні ресурси шкіл.

По-друге, сучасна молодь стикається з численними викликами інформаційного суспільства, зокрема, з проблемою раціонального використання вільного часу, інтернет-залежністю, девіантною поведінкою. О. Бойко вказує на цікавий факт: «за даними дослідження Українського інституту соціальних досліджень імені Олександра Яременка, яке проводилося у 2022 році, понад 60% українських підлітків проводять свій вільний час в соціальних мережах та комп'ютерних іграх, лише 25% залучені до організованої культурно-дозвілєвої діяльності» [2]. Така статистика зумовлює необхідність пошуку викладачами ефективних форм і методів організації дозвілля, які б сприяли формуванню здорового способу життя, розвитку творчого потенціалу учнів та запобіганню негативних соціальних явищ.

По-третє, в умовах децентралізації освіти та надання автономії закладам освіти зростає роль учителя як організатора освітнього та культурного простору школи. Л.М. Гриневич, Н.В. Морзе та М.А. Бойко вказують, що «згідно з дослідженням Нової української школи, лише 37% педагогів вважають себе компетентними в організації культурно-дозвілєвої діяльності, 63% відчують потребу в додатковій підготовці у цій сфері (дані наведено за 2023 рік)» [5]. Наведені дані свідчать про необхідність удосконалення системи професійної підготовки майбутніх учителів до організації культурно-дозвілєвої діяльності учнів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивчення науково-педагогічних джерел свідчить, що проблема культурно-дозвілєвої діяльності досліджувалася з різних аспектів. Теоретико-методологічні засади організації дозвілля розглядали Т. Ковальчук, В. Бочелюк, О. Жорнова, І. Петрова, Н. Флегонтова. Питання підготовки майбутніх фахівців до організації дозвілєвої

діяльності вивчали О. Безпалько, В. Бондар, І. Зязюн, Л. Кондрашова, О. Мороз, О. Савченко, С. Сисоева та інші. Формування культури дозвілля учнівської молоді досліджували В. Воловик, А. Воловик, Г. Падалка, О. Петровський, В. Піча та інші.

Водночас, незважаючи на значний науковий доробок, проблема визначення та обґрунтування педагогічних умов професійної підготовки майбутнього вчителя до культурно-дозвілєвої діяльності учнів залишається недостатньо дослідженою. Зокрема, потребують уточнення сутність поняття «культурно-дозвілєва діяльність», її структура та зміст у контексті сучасних освітніх тенденцій, а також педагогічні умови, що забезпечують ефективність підготовки майбутніх учителів до організації такої діяльності.

Актуальність зазначеної проблеми посилюється також у зв'язку з тим, що сучасна українська школа стикається з викликами, пов'язаними з інтеграцією до європейського освітнього простору, що вимагає імплементації кращих зарубіжних практик організації культурно-дозвілєвої діяльності. Крім того, військові дії на території України зумовлюють необхідність розробки нових підходів до організації дозвілля дітей, які пережили травматичний досвід, що також вимагає спеціальної підготовки майбутніх учителів.

Отже, актуальність дослідження педагогічних умов професійної підготовки майбутнього вчителя до культурно-дозвілєвої діяльності учнів зумовлена необхідністю подолання суперечностей між:

суспільною потребою у вчителях, здатних ефективно організовувати культурно-дозвілєву діяльність учнів, та недостатньою увагою до цього аспекту в системі професійної підготовки педагогів;

значним потенціалом культурно-дозвілєвої діяльності у формуванні особистості учня та недостатньою розробленістю теоретико-методологічних засад її організації;

інноваційними тенденціями в організації дозвілля та переважанням традиційних підходів у практиці роботи загальноосвітніх закладів;

необхідністю забезпечення суб'єктної позиції учнів в організації власного дозвілля та недостатньою готовністю вчителів до реалізації такого підходу.

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні педагогічних умов професійної підготовки майбутнього вчителя до культурно-дозвілєвої діяльності учнів та розробці практичних рекомендацій щодо їх реалізації в системі вищої педагогічної освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Культурно-дозвілєву діяльність в освіті слід розглядати як творчий процес, спрямований на організацію цікавого й змістовного відпочинку

учнів, який сприяє їхньому культурному розвитку, самовираженню, формуванню соціальних навичок.

Аналіз наукової літератури свідчить, що поняття «культурно-дозвілєва діяльність» трактується вченими по-різному. Так, І. Петрова визначає це поняття як «систему заходів, спрямованих на забезпечення умов для відпочинку, розваг, самоосвіти, творчої самореалізації, яка здійснюється на засадах добровільності та вільного вибору» [10, с. 27]. Наприклад, О. Безпалько розглядає культурно-дозвілєву діяльність як «процес створення, поширення та умов засвоєння культурних цінностей, що сприяють самореалізації особистості, її рекреації і здійснюються переважно у вільний час» [1, с. 12]. Проте, такі визначення не враховують специфічну роль школи, не лише як освітнього закладу.

На нашу думку, культурно-дозвілєва діяльність у контексті освітнього процесу – це цілеспрямована, педагогічно організована система заходів, які здійснюються переважно у позаурочний час, спрямовані на задоволення культурних, пізнавальних, рекреаційних потреб учнів, сприяють їх творчій самореалізації, формуванню ціннісних орієнтацій, розвитку соціальної активності та базуються на принципах добровільності, доступності, варіативності.

Важливим аспектом підготовки майбутнього вчителя до організації культурно-дозвілєвої діяльності є розуміння її функцій. В. Бочелюк виокремлює наступні «функції культурно-дозвілєвої діяльності: рекреаційна (відновлення фізичних, психічних, інтелектуальних сил), комунікативна (спілкування, обмін досвідом), розвивальна (розвиток творчих здібностей, пізнавальних інтересів), виховна (формування цінностей, світогляду), соціалізуюча (засвоєння соціальних ролей, норм поведінки), гедоністична (отримання задоволення)» [3].

Ефективність професійної підготовки майбутнього вчителя до організації культурно-дозвілєвої діяльності учнів залежить від створення належних педагогічних умов. На основі аналізу наукових джерел та практичного досвіду ми виокремили п'ять основних педагогічних умов, які забезпечують успішність цього процесу. Зазначені умови слугують основою для підвищення професійної компетентності вчителів у цій сфері.

Перша педагогічна умова – «забезпечення суб'єктної позиції учнів в організації культурно-дозвілєвої діяльності».

Сучасні освітні технології орієнтовані на визнання учня повноправним суб'єктом освітнього процесу, що передбачає його активну участь у організації власної діяльності. У контексті культурно-дозвілєвої діяльності суб'єктна позиція учня проявляється у самостійному виборі форм і видів дозвілля, визначенні власних цілей і завдань, розподілі ролей і обов'язків, рефлексії отриманих результатів.

На думку Н. Флегонтової, «суб'єктність учнів у культурно-дозвілєвій діяльності формується поетапно: від безпосередньої участі в заходах, організованих дорослими, до самостійного планування та реалізації дозвілєвих проєктів» [12]. Важливу роль у цьому процесі відіграє педагог, який створює умови для прояву ініціативи учнів, надає їм необхідну підтримку та допомогу, забезпечує психологічно комфортне середовище для творчого самовираження.

Для ефективної реалізації цієї педагогічної умови майбутній вчитель повинен оволодіти наступними фаховими компетентностями: а) здатність застосовувати демократичний стиль керівництва, який передбачає делегування повноважень, стимулювання ініціативи, врахування думок і пропозицій учнів; б) уміння використовувати технології колективного планування, які забезпечують участь кожного учня у визначенні цілей, змісту та форм культурно-дозвілєвої діяльності; в) володіння методиками розвитку лідерських якостей учнів, формування в них організаторських умінь і навичок; г) здатність застосовувати індивідуальний підхід, який враховує інтереси, потреби, здібності та можливості кожного учня; д) уміння створювати ситуації успіху, які стимулюють самостійність і активність учнів.

У процесі професійної підготовки майбутніх учителів до забезпечення суб'єктної позиції учнів в організації культурно-дозвілєвої діяльності доцільно використовувати такі форми і методи навчання: ділові та рольові ігри, тренінги, проєктні технології, кейс-метод, моделювання педагогічних ситуацій, майстер-класи, педагогічну практику в закладах оздоровлення та відпочинку.

Наші спостереження показують, що найбільш ефективним є метод проєктів, який дозволяє студентам опанувати технологію колективного планування та організації культурно-дозвілєвої діяльності, а також набути досвіду створення умов для прояву суб'єктності учнів. Наприклад, у рамках вивчення дисципліни «Організація культурно-дозвілєвої діяльності» студенти розробляють і реалізують проєкти з організації дозвілля для різних вікових груп учнів, акцентуючи увагу на забезпеченні їх суб'єктної позиції.

Друга педагогічна умова – «інтеграція традиційних та інноваційних форм організації культурно-дозвілєвої діяльності».

Сучасний освітній процес характеризується поєднанням традиційних форм і методів навчання та виховання з інноваційними, що зумовлено необхідністю адаптації освіти до вимог інформаційного суспільства. Культурно-дозвілєва діяльність також потребує оновлення форм і методів організації. До традиційних форм культурно-дозвілєвої діяльності відносять гуртки, секції, клуби за інтересами, конкурси, фестивалі,

екскурсії, вечори відпочинку, театралізовані вистави, концерти тощо. Інноваційні форми передбачають наступні види навчальної активності учнів, такі як: пізнавальні предметні квести, флешмоби, воркшопи, хакатони, коворкінги, інтерактивні ігри, віртуальні екскурсії, соціальні проекти, волонтерську діяльність, творчі лабораторії тощо.

За дослідженням американської педагогині Л. Дарлінг-Хаммонд, «інтеграція традиційних та інноваційних форм дозвілєвої діяльності сприяє формуванню в учнів так званих «навичок ХХІ століття», а саме: критичного мислення, креативності, комунікативних умінь, навичок співпраці» [14]. Подібної думки дотримується й українська дослідниця О. Жорнова, яка наголошує на «важливості поєднання традиційних цінностей національної культури з сучасними формами їх презентації та інтерпретації» [6].

Для ефективної інтеграції традиційних та інноваційних форм організації культурно-дозвілєвої діяльності майбутній вчитель повинен: а) володіти знаннями про традиційні та інноваційні форми організації дозвілля, їх потенціал, переваги та недоліки; б) уміти адаптувати традиційні форми дозвілля до сучасних умов, наповнювати їх новим змістом; в) володіти навичками використання інформаційно-комунікаційних технологій в організації культурно-дозвілєвої діяльності; г) бути здатним до творчого переосмислення досвіду організації дозвілля та створення авторських форм і методів; д) уміти враховувати вікові та індивідуальні особливості учнів при виборі форм дозвілєвої діяльності.

У процесі професійної підготовки майбутніх учителів до інтеграції традиційних та інноваційних форм організації культурно-дозвілєвої діяльності доцільно використовувати такі методи: творчі майстерні, лабораторії інноваційних форм дозвілля, фестивалі педагогічних ідей, конкурси сценаріїв, педагогічне портфоліо, мультимедійні презентації, вебінари, онлайн-курси. Важливим елементом підготовки є ознайомлення студентів з передовим педагогічним досвідом організації дозвілля в Україні та за кордоном. «Зокрема, корисним є вивчення досвіду Фінляндії, де культурно-дозвілєва діяльність інтегрована в навчальний процес і базується на принципах феномено-орієнтованого навчання (phenomenon-based learning), що передбачає організацію навчання навколо певних феноменів, які вивчаються в міждисциплінарному контексті» [15].

Третя педагогічна умова – «створення інформаційно-освітнього середовища для організації культурно-дозвілєвої діяльності».

Інформаційно-освітнє середовище – це системно організована сукупність інформаційного, технічного, навчально-методичного забезпечення, що створює умови для ефективної освітньої діяльності. У контексті культурно-дозвілєвої

діяльності інформаційно-освітнє середовище охоплює: а) інформаційні ресурси (бібліотека, медiateка, інтернет-ресурси, бази даних); б) технічні засоби (комп'ютери, мультимедійне обладнання, програмне забезпечення); в) навчально-методичне забезпечення (програми гуртків, сценарії заходів, методичні рекомендації); г) комунікаційні канали (соціальні мережі, форуми, блоги, сайти) тощо.

За дослідженнями Н. Морзе, «інформаційно-освітнє середовище сприяє індивідуалізації навчання, активізації пізнавальної діяльності, розвитку інформаційної культури учнів, що є важливим і для організації дозвілля» [8]. Л. Петренко наголошує на «важливості створення віртуального простору для культурно-дозвілєвої діяльності, який дозволяє розширити можливості для творчої самореалізації учнів, особливо в умовах дистанційного навчання» [9]. Втім, такі погляди не відображають суть інформаційно-освітнього середовища школи.

Для ефективного створення інформаційно-освітнього середовища для організації культурно-дозвілєвої діяльності майбутній вчитель повинен оволодіти такими компетентностями: а) інформаційно-цифрова компетентність, яка передбачає здатність використовувати цифрові технології для пошуку, обробки, обміну інформацією; б) здатність створювати електронні освітні ресурси для організації дозвілля (віртуальні екскурсії, інтерактивні ігри, онлайн-квести); в) уміння використовувати соціальні мережі та інші комунікаційні канали для організації культурно-дозвілєвої діяльності; г) здатність забезпечувати інформаційну безпеку та дотримання етичних норм у віртуальному просторі.

У процесі професійної підготовки майбутніх учителів до створення інформаційно-освітнього середовища для організації культурно-дозвілєвої діяльності доцільно використовувати такі форми і методи: практикуми з розробки електронних освітніх ресурсів, проектування віртуальних просторів для дозвілля, створення портфоліо цифрових інструментів для організації дозвілля, майстер-класи з використання соціальних мереж в організації дозвілєвої діяльності. Важливим елементом підготовки є формування в майбутніх учителів навичок кураторства змісту (content curation) – відбору, систематизації та представлення інформації з певної теми, що є особливо важливим в умовах інформаційного перевантаження. Як зазначає К. Бугайчук: «кураторство змісту освіти дозволяє створювати персоналізовані колекції інформаційних ресурсів, які можуть бути використані для організації культурно-дозвілєвої діяльності» [4].

Четверта педагогічна умова – «забезпечення взаємодії школи з культурно-освітніми установами, громадськими організаціями, батьками».

Організація культурно-дозвілєвої діяльності учнів не може обмежуватися лише школою, вона потребує залучення ресурсів соціокультурного середовища. Взаємодія школи з культурно-освітніми установами (музеями, бібліотеками, театрами, кінотеатрами, будинками культури), громадськими організаціями, батьками дозволяє розширити можливості для творчої самореалізації учнів, збагатити зміст дозвілєвої діяльності, забезпечити її варіативність. Українська вчена Л. Кондрашова наголошує на «важливості соціального партнерства в організації дозвілля, яке базується на принципах добровільності, взаємовигідності, взаємної відповідальності» [7].

Для ефективного забезпечення взаємодії школи з культурно-освітніми установами, громадськими організаціями, батьками майбутній вчитель повинен оволодіти такими компетентностями: а) знання про ресурси соціокультурного середовища та їх потенціал для організації дозвілля; б) уміння встановлювати партнерські відносини з представниками культурно-освітніх установ, громадських організацій, батьками; в) здатність розробляти та реалізовувати спільні проекти з організації дозвілля; г) уміння залучати батьків до організації культурно-дозвілєвої діяльності, враховуючи їх інтереси, можливості, досвід.

У процесі професійної підготовки майбутніх учителів до забезпечення взаємодії школи з соціокультурним середовищем доцільно використовувати такі форми і методи: соціально-педагогічні практикуми, екскурсії до культурно-освітніх установ, зустрічі з представниками громадських організацій, тренінги з комунікації та партнерства, проектування моделей взаємодії школи з соціокультурним середовищем. Ефективною формою підготовки є організація соціальних проектів, які передбачають залучення студентів до практичної діяльності з організації дозвілля на базі культурно-освітніх установ, громадських організацій. Такі проекти дозволяють майбутнім учителям набути досвіду взаємодії з різними суб'єктами соціокультурного середовища, оволодіти технологіями соціального партнерства.

П'ята педагогічна умова – «підготовка педагогів до інноваційної діяльності у сфері організації культурно-дозвілєвого дозвілля».

Інноваційна діяльність у сфері організації культурно-дозвілєвої діяльності передбачає розробку та впровадження нових ідей, технологій, форм і методів, які підвищують ефективність дозвілля, сприяють розвитку творчого потенціалу учнів, формуванню в них культури дозвілля. Підготовка майбутніх учителів до інноваційної діяльності у цій сфері є важливою умовою їх професійного становлення. Канадська дослідниця К. Крістенсен визначає інноваційну діяльність педагога як «здатність генерувати, адаптувати та впроваджувати нові ідеї, які позитивно впливають

на якість освіти» [13, с. 45]. Українська вчена С. Сисоєва розглядає інноваційну діяльність педагога як «важливу умову розвитку його творчого потенціалу та професійної компетентності» [11]. Такі погляди вчених не відображають повною мірою можливості інноваційної діяльності педагога. Слід пам'ятати, що інновації в освіті – це не звичний «продукт», а нові методики, засоби навчання, технології, послуги. Проте, інновації в науці можуть втілювати в собі відкриття та конструкторські рішення, що набувають форми винаходів і корисних моделей (поява нових речовин, виробів та матеріалів, споживчих продуктів, технологій виробництва, тощо).

Для ефективної підготовки до інноваційної діяльності у сфері організації культурно-дозвілєвої діяльності майбутній вчитель повинен оволодіти такими компетентностями: а) здатність до творчого мислення, генерування нових ідей, відкритість до інновацій; б) володіння методами дослідження педагогічної дійсності, які дозволяють виявляти проблеми в організації дозвілля та знаходити шляхи їх вирішення; в) уміння розробляти та реалізовувати інноваційні проекти з організації дозвілля; г) здатність до рефлексії власної діяльності, критичного аналізу досягнень і недоліків, готовність до постійного професійного розвитку, самовдосконалення в сфері організації дозвілля.

У процесі професійної підготовки майбутніх учителів до інноваційної діяльності у сфері організації культурно-дозвілєвої діяльності доцільно використовувати такі форми і методи: творчі лабораторії, майстерні педагогічних інновацій, кейс-стаді, проблемні лекції, дискусії, метод мозкового штурму, методи розвитку критичного мислення, проектні технології. Важливим елементом підготовки є створення портфоліо інноваційних ідей, яке містить розробки нових форм і методів організації дозвілля, сценарії інноваційних заходів, проекти з організації дозвілля. Таке портфоліо дозволяє студентам систематизувати власні творчі здобутки, рефлексувати власний досвід інноваційної діяльності. Для формування готовності майбутніх учителів до інноваційної діяльності у сфері організації культурно-дозвілєвої діяльності важливим є створення інноваційного освітнього середовища у закладі вищої освіти, яке стимулює творчу активність студентів.

Висновки та перспективи подальших розвідок наперед. Теоретичний аналіз проблеми професійної підготовки майбутнього вчителя до культурно-дозвілєвої діяльності учнів дозволив визначити та обґрунтувати п'ять педагогічних умов, які забезпечують ефективність цього процесу: забезпечення суб'єктної позиції учнів в організації культурно-дозвілєвої діяльності; інтеграція традиційних та інноваційних форм

організації культурно-дозвілєвої діяльності; створення інформаційно-освітнього середовища для організації культурно-дозвілєвої діяльності; забезпечення взаємодії школи з культурно-освітніми установами, громадськими організаціями, батьками; підготовка педагогів до інноваційної діяльності у сфері організації культурно-дозвілєвого дозвілля.

Реалізація першої педагогічної умови допомагає майбутнім учителям учить дітей бути активними й упевненими через демократичний стиль спілкування, спільне планування цікавих справ, розвиток лідерства та моменти, коли кожен відчуває себе переможцем, а метод проєктів стає ключовим для освоєння цих навичок. Друга умова вчить студентів поєднувати знайомі гуртки, конкурси чи фестивалі з чимось новеньким, як-от квести чи воркшопи, щоб діти опановували сучасні вміння, а знайомство з крутим досвідом із України та світу додає натхнення. Третя умова готує майбутніх педагогів створювати цифровий простір для навчання й дозвілля, де вони вправно працюють із комп'ютером, роблять електронні матеріали, спілкуються в соцмережах і підбирають корисні ресурси для кожного учня. Четверта умова вчить студентів дружити школу з музеями, театрами чи місцевими активістами, щоб разом із ними робити спільні проєкти, а практика в соціальних ініціативах показує, як це працює наживо. П'ята умова закликає майбутніх учителів бути творчими й вигадувати щось нове, досліджувати, як краще вчити, і втілювати свої ідеї в життя, а портфоліо їхніх задумів допомагає зібрати все найцікавіше в одному місці.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою і впровадженням технологій формування готовності майбутніх учителів до організації культурно-дозвілєвої діяльності учнів в умовах дистанційного навчання, дослідженням міжнародного досвіду підготовки педагогів до організації дозвілля, розробкою діагностичного інструментарію для визначення рівня готовності майбутніх учителів до культурно-дозвілєвої діяльності, а також створенням інтегрованих навчальних курсів, спрямованих на формування відповідних компетентностей.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Безпалько О. В. Соціальна педагогіка в структурі гуманітарного знання. Київ : Академвидав, 2020. 256 с.
2. Бойко О. П. Культура дозвілля у суспільстві ризику: монографія. Суми : УАБС НБУ, 2022. 285 с.
3. Бочелюк В. Й. Дозвілєва педагогіка у сучасній системі освіти: монографія. Харків : Факт, 2021. 208 с.
4. Бугайчук К. Л. Кураторство змісту у відкритому освітньому просторі. Інформаційні технології і засоби навчання. 2022. № 4 (90). С. 32-45.
5. Гриневич Л. М., Морзе Н. В., Бойко М. А. Наукові засади розбудови Нової української школи. Київ : КУБГ, 2023. 312 с.

6. Жорнова О. І. Теоретико-методологічні засади формування культуротворчості студентів у процесі професійної підготовки. Тернопіль : Астон, 2021. 386 с.

7. Кондрашова Л. В. Професійне становлення майбутнього вчителя в умовах освітніх змін. Кривий Ріг : КДПУ, 2022. 298 с.

8. Морзе Н. В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті: дидактичні можливості. Київ : КУБГ, 2022. 240 с.

9. Петренко Л. М. Педагогічна експертиза електронних освітніх ресурсів. Професійна освіта: методологія, теорія та технології. 2022. Вип. 15. С. 157-173.

10. Петрова І. В. Дозвілля в зарубіжних країнах: підручник. Київ : Кондор, 2019. 408 с.

11. Сисоєва С. О. Творчий розвиток фахівців в умовах магістратури: монографія. Київ : ТОВ «Видавниче підприємство «ЕДЕЛЬВЕЙС», 2021. 400 с.

12. Флегонтова Н. М. Педагогічна організація культурного дозвілля школярів: навч.-метод. посіб. Київ : Освіта України, 2020. 224 с.

13. Christensen C. M. The Innovator's Dilemma: When New Technologies Cause Great Firms to Fail. Boston: Harvard Business Review Press, 2021. 288 p.

14. Darling-Hammond L. Powerful Learning: What We Know About Teaching for Understanding. San Francisco : Jossey-Bass, 2021. 304 p.

15. Hakkarainen K. Learning by Making: Strategic Knowledge Practices. Helsinki : University of Helsinki Press, 2022. 276 p.

REFERENCE

1. Bezpal'ko, O. V. (2020). Sotsial'na pedahohika v strukturi humanitarnoho znannia [Social pedagogy in the structure of humanitarian knowledge]. Akademvydav. 256 s. [in Ukrainian]
2. Boiko, O. P. (2022). Kul'tura dozvillia u suspil'stvi ryzyku [Culture of leisure in a risk society]. UABS NBU. 285 s. [in Ukrainian]
3. Bocheluk, V. Y. (2021). Dozvilleva pedahohika u suchasni systemi osvity [Leisure pedagogy in the modern education system]. Fakt. 208 s. [in Ukrainian]
4. Buhaichuk, K. L. (2022). Kuratorstvo zmistu u vidkrytomu osvitn'omu prostori [Content curation in an open educational space]. Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia. (4). S. 32-45. [in Ukrainian]
5. Hrynevych, L. M., Morze, N. V., & Boiko, M. A. (2023). Naukovi zasady rozbudovy Novoi ukrains'koi shkoly [Scientific foundations of building the New Ukrainian School]. KUBG. 312 s. [in Ukrainian]
6. Zhornova, O. I. (2021). Teoretyko-metodolohichni zasady formuvannia kul'turotvorchosti studentiv u protsesi profesiinoi pidhotovky [Theoretical and methodological foundations of forming students' cultural creativity during professional training]. Aston. 386 s. [in Ukrainian]
7. Kondrashova, L. V. (2022). Profesiine stanovlennia maibutn'oho vchytelia v umovakh osvithnikh zmin [Professional development of future teachers in the context of educational changes]. KDPU. 298 s. [in Ukrainian]
8. Morze, N. V. (2022). Informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v osviti: Dydaktychni mozhlyvosti [Information and communication technologies in education: Didactic opportunities]. KUBG. 240 s. [in Ukrainian]
9. Petrenko, L. M. (2022). Pedahohichna ekspertyza elektronnykh osvitnikh resursiv [Pedagogical expertise of

electronic educational resources]. Profesiina osvita: Metodolohiia, teoriia ta tekhnolohii. (15). S. 157–173. [in Ukrainian]

10. Petrova, I. V. (2019). Dozvillia v zarubiznykh krainakh [Leisure in foreign countries]. Kondor. 408 s. [in Ukrainian]

11. Sysoieva, S. O. (2021). Tvorchyi rozvytok fakhivtsiv v umovakh mahistratury [Creative development of specialists in master's programs]. TOV «Vydavnyche pidpriemstvo «Edel'veis». 400 s. [in Ukrainian]

12. Flehontova, N. M. (2020). Pedahohichna orhanizatsiia kul'turnoho dozvillia shkoliariv [Pedagogical organization of students' cultural leisure]. Osvita Ukrainy. 224 s. [in Ukrainian]

13. Christensen, C. M. (2021). The innovator's dilemma: When new technologies cause great firms to fail. Harvard Business Review Press. 288 p. [in English]

14. Darling-Hammond, L. (2021). Powerful learning: What we know about teaching for understanding. Jossey-Bass. 304 p. [in English]

15. Hakkarainen, K. (2022). Learning by making: Strategic knowledge practices. University of Helsinki Press. 276 p. [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

БАБЕНКО Артем – аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: педагогічні умови професійної підготовки майбутнього вчителя до культурно-дозвілєвої діяльності учнів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

BABENKO Artem – postgraduate student specialty 011 Educational, pedagogical sciences Central Ukrainian State University named after Volodymyr Vynnychenko.

Scientific interests: pedagogical conditions for the professional training of future teachers for students' cultural and leisure activities.

Стаття надійшла до редакції 19.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.

УДК 37.016:796:001.8

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-432-441

ЛЕВЧЕНКО Дмитро –

аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки

Центральноукраїнського державного університету

імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0216-5573>

e-mail: dlevchenko090@gmail.com

ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Стаття присвячена дослідженню дидактичних засад науково-дослідницької діяльності майбутніх вчителів фізичної культури в контексті сучасних освітніх реформ в Україні, які висувають підвищені вимоги до професійної підготовки педагогів.

Метою статті є визначення та обґрунтування дидактичних засад такої діяльності, а також розробка практичних рекомендацій для їх впровадження в освітній процес.

У роботі проаналізовано науково-дослідницьку діяльність як складний педагогічний феномен, що інтегрує знання з педагогіки, психології, фізіології, біомеханіки та теорії фізичного виховання. Вона має міждисциплінарний, практико-орієнтований характер, передбачає використання специфічних методів (спостереження, тестування, експеримент) і потребує мотивації студентів до наукового пошуку. Дидактичні засади розглядаються як система принципів (науковість, систематичність, зв'язок теорії з практикою, доступність, індивідуалізація, активність), підходів (системний, компетентнісний, особистісно-діяльнісний, інтеграційний), форм (навчально-дослідницька, індивідуальна, колективна робота), методів (проблемне навчання, case-study, проєктне навчання) і засобів, що забезпечують формування дослідницької компетентності.

Системний підхід структурує діяльність як цілісний процес, компетентнісний фокусується на розвитку знань і умінь, особистісно-діяльнісний підкреслює активність студента, а інтеграційний поєднує теорію з практикою. Ефективність залежить від створення науково-дослідницького середовища, інтеграції діяльності в освітній процес, використання інноваційних технологій, індивідуалізації, моніторингу та наступності підготовки. Оцінювання компетентності базується на критеріях: мотиваційно-ціннісному, когнітивному, діяльнісному, рефлексивному, з виділенням низького, середнього та високого рівнів.

Практичні рекомендації включають оновлення навчальних планів, впровадження інноваційних методів, організацію різних видів дослідницької роботи, адаптацію завдань до інтересів студентів, спрямування досліджень на практичні проблеми, створення наукового середовища, моніторинг компетентності, співпрацю з організаціями та підвищення кваліфікації викладачів. Висновки підкреслюють значення науково-дослідницької діяльності для формування творчого мислення та інноваційних умінь.

Ключові слова: науково-дослідницька діяльність, майбутні вчителі фізичної культури, дидактичні засади, професійна підготовка, компетентність, принципи навчання.

LEVCHENKO Dmytro –

postgraduate student

specialty 011 Educational, pedagogical sciences